

Mijn Jezus barmhartigheid !

†

TOT VROOM AANDENKEN AAN
DE HEER

Napoléon VAN CLEEMPUT

echtgenoot van Mevrouw Maria VAN CLEEMPUT

geboren te Ursel op 9 april 1880 en godvruchtig
in de Heer ontslapen in de H. Hartkliniek
te Eeklo op 10 maart 1970,
gesterkt door de troostmiddelen van onze Moeder
de H. Kerk.

Hij was lid van tal van godvruchtige
genootschappen en van de bond
der gepensioneerden.

Napoléon is niet meer, zoals het de laatste
dagen te verwachten was. De ziekte heeft hem
overwonnen. In zijn 90ste levensjaar, heeft hij het
tijdelijke met het eeuwige verwisseld... Met hem
verdwijnt een gekend Ursels figuur... In de bloei
van zijn leven was hij er gaarne bij, hij hield van
het gezelschap. Hij was dan ook betrokken bij
menig kaartpartijtje... Sterk van gestel, bleef hij
lang flink... Hij stapte statig, maar vriendelijk en
elkeen groetend. Tegen de priesters was hij uiter-
mate beleefd, nog een van die echte goede kriste-
nen van uit de gulden oude tijd... Stipt volbracht
hij steeds zijn godsdienstige plichten. Zijn zondag-
mis was hem iets heiligs en zolang hij kon was hij
op post... Zijn gediensstigheid was alom gekend...
Voor een of ander karweitje was hij immer te
vinden... Nochtans was hij enigszins wat stuur van
opzicht; maar dat kwam wel van de ongemakken
en de kwalen van de oude dag. Want als men hem
aansprak was hij steeds vriendelijk en gediensstig.

Lange jaren heeft hij gekend van echte levens-
vreugde en hij was er dan ook de Gever van alle
goed dankbaar om, door trouwe kristelijke plichts-
beleving... Nu was hij gelukkig met zijn vrouw te
Eeklo in het bejaardentehuis... Hij ging er veel
kaarten en was het er in tegenstelling met de

verwachtingen, zeer spoedig gewoon... Maar de
mens wikt maar God beschikt! Amper enkele
maanden na de aankomst te Eeklo, werd Napoléon
ziek en steeds zieker... een heelkundige bewerking
werd noodzakelijk... met alle risico's op zulk een
hoge leeftijd... Degenen die hem trouw bezochten
dachten dat hij er weer ging boven op komen...
Maar een onverwachte complicatie, stuurde alles
in de war... Kalm en gelaten ontving hij de
laatste H.H. Sacramenten... Hij wist bescheid...
maar filosofisch zoals steeds, bereidde hij zich
voor op de grote ontmoeting met de Heer... Be-
trouwwol schonk hij zijn edele ziel aan Zijn
Schepper terug, om uit Zijn handen het loon te
ontvangen voor zijn mooi en vroom leven...

Mijn geliefde echtgenote, ik weet dat mijn heen-
gaan een diepe leemte zal laten op uw levens-
avond... Doch ik weet dat gij in echt kristelijke
zin deze zware beproeving zult dragen... We
hadden zeker nog wel enkele jaartjes samen
kunnen gelukkig zijn, dat staat vast; maar hoeveel
zijn er op onze leeftijd die zolang mogen samen
zijn ??? Zeer weinig inderdaad... Danken we de
Heer daarom oprecht... Laten we door dagelijks
gebed nauw verenigd blijven...en straks zien wij
elkander weer voor altijd bij God, onze Heer...
Maria ik dank u om alles, spijs u hoge jaren
waart ge vol zorgen, vooral de laatste dagen van
mijn leven.

Mijn dierbare kinderen, mijn dierbare vrienden
en kennissen, aan u allen vraag ik een trouw
aandenken, uw dagelijks gebed... Ik ook zal u niet
vergeten in Godes Vaderhuis... Tot weerziens bij
de Heer!

Dat hij in vrede ruste. Amen !

Mevrouw Maria VAN CLEEMPUT,
kinderen en familieleden,

danken U voor uw medevoelen in hun rouw
en voor uw gebed.

druk. Verstraete - Ursel.